

President van de Republiek Suriname
Zijne Excellentie Desiré Delano Bouterse
Kleine Combéweg 2-4
Paramaribo
Suriname

Amsterdam, 06 februari 2015

Meneer de president,

Ditmaal neem ik direct contact met u op, omdat ik sterk de indruk heb, dat uw adviseurs, u niet op de hoogte houden, of in ieder geval niet op de juiste manier voor uw belangen opkomen.

Of dat uit onkunde of onwil geschiedt mag u bepalen.

Waar ik mee wil beginnen, is de afwijzing van uw herzieningsverzoek door de Hoge Raad. Over dat herzieningsverzoek en de gronden daarvoor, ben ik reeds meerdere keren in gesprek geweest met uw getrouwen.

De eerste keer, was op 15 juni 2009. Op deze dag kwam ik met mijn gezin, aan te Cayenne, Frans-Guyana. Wij werden daar opgehaald door John Samuel, de neef van Ronnie Brunswijk, die ons via St. Laurent en Albina naar Paramaribo escorteerde. Diezelfde avond had ik in hotel De Luifel, een gesprek met Ramon Abrahams en Winston Lackin over de verklaring van Van Loon en de andere getuigen in het Stellendam-proces. Ik heb Lackin toen verteld over wat ik wist van de vervolging en de trucs, die door justitie gebruikt waren. Lackin vertelde mij, dat zij bijna alle getuigen hadden kunnen lokaliseren en neutraliseren.

We spraken af dat ik hier verder onderzoek naar zou doen en hen hiervan op de hoogte zou houden.

In mijn mail aan Rudy Roepal, in 2012, naar aanleiding van zijn opdracht aan mij, kwam ik hier uitgebreid op terug (zie ook mail Rudy Roepal).

***Operatie Victor.** Ook wat betreft operatie Victor, hebben we bindende afspraken gemaakt. Jij hebt me aangegeven dat je mandaat bezat en ik heb alles reeds in werking gezet met, op dit moment al, goed resultaat. Familieleden van (V), zijn al gelokaliseerd en voor (V) is dat alleen maar een kwestie van tijd. Buiten dat, ben ik erachter gekomen dat er sprake is geweest van een opzet tussen deze (V) en een ook bij jullie, bekende advocaat in Amsterdam. Dit gegeven zou op papier staan en ik weet de manier om dit document te achterhalen. Zoals je begrijpt kan ik dit hier niet neerzetten, hiervoor moeten we een andere vorm van communiceren vinden. Dit alles was niet nodig geweest indien we gewoon normaal contact hadden kunnen onderhouden. Zoals het er nu uitziet ben ik in staat om zowel in België als in Nederland en Groot-Brittannië, de dossiers te achterhalen en een heel andere wending aan de veroordeling te geven. Denk ook aan wat we hierover afgesproken hebben. Zoals je ziet ben ik mijn afspraken nagekomen en is het wachten op de financiering, zoals door jou toegezegd, ik kom hier straks nog op terug. Duidelijk is dat die hele zaak rammelt aan alle kanten en we hiermee het OM in Nederland als een gieter af kunnen laten gaan.*

Tot mijn grote verbazing, las ik later, op 6 mei 2014, dat Inez Weski, op instigatie van wie? de getuige in die zaak, de Belg, Patrick van Loon een nieuwe verklaring af heeft laten leggen. Ook werd gebruik gemaakt van mijn verklaring over de rol van Gerard Spong en Evert Harderwijk, precies zoals door mij voorgesteld, maar zonder mij hierin te betrekken en, wat belangrijker is, zonder de door mij te leveren dossiers en verdere bewijzen. Dat was zoals nu blijkt funest voor een positieve uitspraak. Het adagium, “Wie stelt bewijst”, was hierop duidelijk van toepassing, er werd gesteld, maar niet bewezen

De Hoge Raad stelde:

“Bij een aanvraag tot herziening moet duidelijk worden gemaakt waarom een getuige terugkomt op eerdere verklaringen. Redenen voor het terugkomen op eerdere verklaringen worden in deze aanvraag niet gegeven. Daarom levert deze nieuwe verklaring geen grond op om aan te nemen dat de eerdere belastende verklaringen onjuist zijn.”

En dit meneer de president, was nu juist te vinden in de voornoemde dossiers. Ik zou mij in uw geval toch maar eens afvragen, wie hiervoor verantwoordelijk is. Vrijspraak lag voor de hand. In plaats daarvan bent u weer terug bij af. Hoge kosten voor de summiere diensten, van mevrouw Weski, met een negatief resultaat en gezichtsverlies als resultaat. Het ergste is dat deze uitspraak bekend wordt gemaakt in het jaar van de verkiezingen.

Ondanks dat, blijf ik in u vertrouwen en ben nog steeds bereid om de ontlastende bewijzen te leveren, maar dan wel met open vizier. Met een echt contactpersoon, die zich niet gaat verstoppen zodra de grond te heet onder zijn voeten wordt omdat hij meer heeft toegezegd dan hij kan waarmaken. Graag zou ik op korte termijn hierover van u vernemen. Duidelijk moet zijn voor de kiezers dat er door Nederland een spelletje wordt gespeeld, dat u daar niet in meegaat en de strijd aangaat tot de waarheid boven tafel is.

Mijn tweede item, **“Geen nieuwe plannen voor de regering Bouterse”**.

Op 15 december jl., mocht ik in de krant lezen dat: de regering geen nieuwe plannen of initiatieven op stapel heeft liggen. Het enige dat nog in een nieuwe fase zou komen is het spoorlijnproject, waarvan Parlementsvoorzitter Jennifer Simons zegt dat het genoemde spoorlijntraject niet door kan gaan zonder goedkeuring van het parlement, en daar ziet het niet naar uit.

Meneer de president, wat is er terecht gekomen van alle beloofde plannen van 2010? En waarom zien uw adviseurs niet in dat er echt iets naar voren zal moeten komen om de kiezers er op 25 mei van te overtuigen om wederom op de NDP te stemmen en vervolgens voor u te kiezen, voor een nieuwe termijn als president, voor de volgende vijf jaar.

Dit terwijl de oplossing zo simpel was. In de periode van mijn verblijf in Suriname, januari/februari 2012, in verband met mijn getuigenis in uw zaak, liet ik aan majoor Rudy Roeplal een exemplaar zien van een door mij gepland Chinees Themapark, nabij Luik, in België. Majoor Roeplal zag gelijk de mogelijkheden voor Suriname en vroeg mij om het plan voor het themapark zo om te zetten dat het voor Suriname geschikt zou zijn.

Ik was hier zeer verguld mee, omdat ik de enorme potentie van dat Park, indien in Suriname geplaatst inzag. We kwamen overeen dat we de uitvoering van dat plan samen ter hand zouden nemen. Rudy Roeplal zou, in samenwerking met u en uw getrouwen, zorgen voor de

locatie en de benodigde grond van 300 ha en de vergunningen, terwijl ik me zou bezighouden met de projectleiding, de financiering, de bouw van de attracties, contacten Chinese overheid, de infrastructuur, etc. Voor dat park zou een nieuwe NV opgericht worden, waarbij de aandelen evenredig verdeeld zouden worden. Hiervoor werd mijn vrouw, met de soft-kopie van het plan, de samenwerkovereenkomsten en de eigendomspapieren van ons bedrijf naar Suriname gehaald. Wat schetst dan ook mijn verbazing dat plotseling zonder enige uitleg alle contacten verbroken werden en toezeggingen niet nagekomen werden.

We hebben het hier over een park met Topattracties, zoals een op schaal van één op één, nagebouwde Chinese Muur, van twee en een halve kilometer, waar je net zoals in China over heen kan lopen. Het grote verschil is dat je hier over heel China in miniatuur heen kan kijken. Een wereldattractie van formaat, die Chinezen van over de hele wereld zal trekken, maar ook Amerikanen, Europeanen, Brazilianen, of wat voor nationaliteit ook.

Een van de investeerders in het Themapark is een Chinese project- en investeringsmaatschappij, gevestigd in Wenzhou, deze maatschappij heeft ook grote projecten uitgevoerd in Italië, en is zelf eigenaar is van een Themapark in klassieke Chinese stijl. Zij willen in het park klassieke gebouwen neerzetten, die kunnen worden ingericht als Chinees restaurant, Chinese theeschenkerij, museum, theater, expositieruimte, workshopruimte, souvenirwinkel, casino, etc.

Met verder nog, rondom het Themapark, een recreatiepark met zowel stenen als houten bungalows, opgetrokken in Chinese stijl en dito inrichting. Naast het recreatiepark wordt een 36 holes golfbaan aangelegd, geschikt voor grote internationale toernooien.

Ook staat er gepland op een naastgelegen terrein, een basketbalstadion met ongeveer 10.000 zitplaatsen of 16.000 staanplaatsen, die tevens geschikt is als evenementenhal en ingericht kan worden voor concerten, tentoonstellingen en sportevenementen.

Is dat een meerwaarde voor Suriname? Ik denk het wel. Bijna 70% van de Chinezen in de middenklasse maakt inmiddels buitenlandse reizen, ook blijken ze vaker te reizen, zo is het percentage van Chinezen dat meer dan een keer per jaar naar het buitenland reist sterk toegenomen. Chinezen schaffen tijdens de reis, ondanks de crisis luxegoederen aan. De uitgaven van Chinezen aan consumentenproducten en met name de luxeartikelen stijgen. Dit zou een wezenlijke bijdrage leveren aan de Surinaamse economie, in termen van bestedingen, banen en voorzieningen.

Enkele feiten en cijfers:

* Chinese consumenten kopen 60% van hun luxegoederen buiten Mainland China

* Buitenlandse reizen door Chinese consumenten stegen het afgelopen jaar met 71%

* 72% van de Chinese toeristen kocht hun luxeartikelen in het buitenland

Wat is het voordeel van een dergelijk park. Een dergelijk project creëert een substantieel aantal arbeidsplaatsen. Alleen al in het park, ongeveer zeventuizend directe arbeidsplaatsen. We praten dan over arbeidsplaatsen op elk niveau, van directeur tot parkeerwacht en kaartjesverkoper. Hierbij is nog geen rekening gehouden met de indirecte arbeidsplaatsen,

zoals van de toeleveranciers, werkers aan de infrastructuur en de afgeleide economie. Kortom een enorm potentieel.

Met dit plan, bestaat de mogelijkheid om veel van de in 2010 geponeerde plannen alsnog en nog wel op zeer korte termijn in vervulling te laten gaan. Zoals het spoorlijnproject, maar dan niet naar een bestemming nergens, maar via Lelydorp, rechtstreeks naar Zanderij, en vandaar door naar het Themapark in Para. De investeerders van het plan zullen verguld zijn om de kosten van het spoorlijnproject op zich te nemen, net zoals andere vormen van infrastructuur, verbreden van wegen, bouwen van hotelaccommodatie, uitbreiding luchthaven, vliegfaciliteiten etc. Niet het land betaalt, maar de investeerder betaalt, een win-win situatie voor Suriname. Zoals u kunt zien in het overzicht zijn de verschillende projecten selfsupporting, met verschillende investeerders zodat er geen afhankelijkheid bestaat aan een bepaald land of aan een bepaalde investeerder. In een persoonlijk gesprek geef ik u hierbij graag een uitgebreide uitleg.

Ook heb ik reeds in mijn voorgaande brieven aangegeven dat het project uitgevoerd kan worden met deelname van de Surinaamse en Chinese overheid, maar ook privé deelname (Zie mail Rudy Roeplal). Voor de steun van de Surinaamse overheid, het toewijzen van de benodigde grond was ik begin 2012, bij Ivan Graanoogst, destijds Chieff of Staff. Die was reeds op de hoogte van het plan en zou zo snel mogelijk grond toewijzen. Niets meer van gehoord. Eind 2012, kreeg ik te horen dat ik bij Eugene van der San moest zijn (zie mail Van der San). Na telefonisch contact met hem, heb ik op 28 december 2012 een officiële aanvraag ingediend, voor de koop van een stuk grond, groot 1000 tot 1500 ha, in het district Para, ten behoeve van de aanleg en exploitatie van diverse recreatieobjecten. Ieder land, met een beetje economisch besef, zou een dergelijk plan omarmen en hier alle medewerking aan verlenen. Maar u begrijpt het waarschijnlijk al? Ook nu weer, ondanks verschillende herinneringen, geen enkele reactie van de heer Van der San!

Waarom niet? Wat is hier aan de hand. Is dat omdat ik niet representatief zou zijn om dat plan op te starten? Ik heb reeds aangegeven dat ik hier verder niet in voor hoeft te komen. De regering kan wat mij betreft naar voren schuiven wie zij wil, dat kan dus niet de reden zijn. Overigens heb ik in een mail aan Kanhai precies uit de doeken gedaan, wat mijn werkzaamheden waren vanaf 1987. Door een conflict met de Nederlandse overheid, over het toekennen van mijn pensioen, zal dat binnenkort, ondanks mijn geheimhoudingsplicht, in de Nederlandse pers belanden. Hierdoor komt ook mijn getuigenis in uw zaak in een ander daglicht te staan. Van oplichter naar undercoveragent, een mooie stap (zie mail Kanhai).

De uitvoerbaarheid van het plan? Ook dat kan het niet zijn, omdat ik het project heb voorgelegd aan Arcadis en deze bereid zijn om als projectontwikkelaar, de zorg voor het plan en de uitvoering ervan, op zich te nemen.

Wat blijft er dan over? Ziet de overheid en in casu, dus u, de voordelen voor Suriname niet?

Wat de voordelen op langere termijn zijn is duidelijk, maar wat is het voordeel op korte termijn?

Wat zijn de directe voordelen op korte termijn?

Een snelweg naar Zanderij met fly-overs;

Een diepzeehaven, voor het binnenhalen van cruiseschepen;

Een spoorlijn met een reële eindbestemming, die een doel en nut heeft;

Op termijn, een highway naar Brazilië;

Een rechtstreekse vliegverbinding met Miami en andere bestemmingen (de Hub);

De bouw van een cruise terminal;

Door het enorme potentieel aan arbeidsplaatsen en de daarmee verband houdende neveninkomsten, een directe armoedebestrijding. Als president neemt u een plaats in de geschiedenis in.

Er zijn meerdere plannen geweest om het toerisme te stimuleren. Er is een aanbieding geweest om Amerikaanse cruiseschepen aan te laten meren in Suriname. Dit zou de Surinaamse economie enorm stimuleren, maar die schepen zullen nooit komen als er voor de passagiers niets te doen is of niets te zien is in Suriname. Wat hebben we nu? Tochtjes naar de binnenlanden, kustvlakte of het savannegebied. Hier komt de gemiddelde toerist niet voor, wel voor een Themapark met wereldattracties. Voor één dag of voor meerdaagse verblijven. Hiervoor worden diverse hotels in en rondom het park gebouwd, ook om het tekort aan accommodatie dat dan zal ontstaan op te vangen.

U ziet, dat er alsnog, het grootste gedeelte van uw plannen in potentie gerealiseerd kan worden. Alleen, er is dan geen tijd meer te verliezen.

Meneer de president, het is vijf voor twaalf, voer dit niet uit op zijn Surinaams, maar nodig me uit en laten we spijkers met koppen slaan. Ga ervoor en binnen vijf jaar, aan het eind van uw volgende termijn is het beoogde park een feit en bent u als president degene die dit gerealiseerd heeft.

Ik kom nu op het derde en laatste item,

“De reorganisatie van de CIVD en de oprichting van het CTU.”

Begin 2010, ontving ik van Errol Alibux het verzoek om eens te kijken wat de mogelijkheden en de problemen met de CIVD zouden zijn indien de NDP in 2010 de verkiezingen zou winnen en u als de volgende president zou presenteren. Ik gaf toen aan dat ik deze dienst zou bestuderen en daarna zou komen met een voorstel tot reorganisatie (zie e-mail Alibux).

Het was duidelijk dat wanneer de NDP aan het bewind zou komen er geen sprake van loyaliteit zou zijn vanuit het CIVD kamp. De CIVD was te veel gericht op Nederland en Amerika en dan met name op de AIVD en de CIA. Daar dat zeker niet wenselijk was, heb ik een rigoureuze reorganisatie voorgesteld, met daaraan gekoppeld een nieuwe elite-eenheid, die ingezet kan worden als arrestatieteam, speciaal beschermingsteam voor de president en voor speciale (geheime) acties.

Toen ik dat speciale team aan Errol Alibux beschreef was hij zeer enthousiast, en vroeg mij of dat team ook losgekoppeld kon worden van de CIVD. Ik antwoordde hierop bevestigend en vertelde hem, op welke wijze dat het best uitgevoerd kon worden. Het verdere verloop van de

geschiedenis kent u, dat werd de oprichting van het CTU, alleen niet met mij aan het hoofd, maar uw zoon Dino, met op de achtergrond Melvin Linscheer.

Al die tijd heb ik mij erover verbaasd wat daar de reden voor kon zijn. Men maakt op alle gebieden en fronten gebruik van mijn voorstellen en aanwijzingen. Volgt deze bijna tot op de letter, maar gunt mij niet het krediet daarvan, laat staan dat ik ervoor betaald ben. Geld is nooit mijn drijfveer geweest, maar een beetje waardering was wel op zijn plaats geweest.

Aan alles zit een “Maar”. De maar in dit geval was een gebrek aan vaardigheid, waar ik in de mail aan Alibux ook al voor heb gewaarschuwd. Ik had, de kennis en vaardigheden om een dergelijke dienst op te zetten, te trainen en te leiden gedurende uw ambtstermijn en toonde mij bereid dit samen te doen met Melvin Linscheer en hem in die periode al mijn kennis en vaardigheden aan te leren. Helaas voelde Linscheer, ondanks zijn benoeming tot directeur Nationale Veiligheid, zich in zijn functie bedreigd en ondanks dat de functies elkaar niet bijten, deed men het voorkomen of ze zelf alles hadden bedacht.

Het resultaat hebt u meegemaakt. Uw zoon is het slachtoffer van een falend beleid. Hoe kan het voorkomen dat mensen van een concurrerende inlichtingendienst een actie kunnen uitvoeren in Suriname? Het land dat door de CIVD en het CTU, juist beschermd moet worden tegen dergelijke acties. Dat is wat ik in de mail aan Alibux al stelde, dat een inlichtingendienst spionage bedrijft en dat die spionage gezien moet worden als een eerste verdedigingslijn. Ik ga ervan uit dat uw zoon bezig was met een actie. Dat had ook als zodanig naar buiten gebracht moeten worden. Niet zich van hem distantiëren, maar aangeven dat hij in opdracht handelde en dat zij zich met hun eigen zaken moesten bemoeien en dat ook onderbouwen. Helaas, ook toen werd ik niet benaderd om het puin op te ruimen en de angel uit het verhaal te halen.

Dit nog afgezien van, de incompetentie boterletter, die personen, waar door het CTU of wie dan ook van overheidswege zaken mee gedaan wordt, niet tot op het bot natrekt en doorlicht. Dit gaat zeker op, als er acties gaande zijn, die gericht zijn op het tegengaan van terrorisme en/of wapenhandel. Dit is geen fout maken, dit is duidelijk incompetentie, en onderschrijft precies wat ik hierboven al aangaf. Misschien is het een goed idee, meneer de president om hier, op zeer korte termijn, alsnog met mij een gesprek over te hebben en kijken hoe dit verbeterd kan worden.

Rest mij nog u mee te delen dat ik op verzoek van majoor Roeplal, een opzet gemaakt heb voor een speciale inlichtingendienst die binnen 100 dagen operationeel kon en kan zijn. Een inlichtingendienst die selfsupporting is en dus geen geld kost. Het zal u niet verbazen, dat ook dat niet door ging.

Majoor Roeplal, is zeer waarschijnlijk teruggefloten (zie mail Linscheer). Waarschijnlijk weet u net zo goed als ik wie hier achter zit? Of dat in uw belang is, waag ik te betwijfelen. Het is aan u of u hier maatregelen tegen neemt, maar nu lijkt het of de beslissingen achter uw rug om genomen worden of genomen zijn.

Resumerend denk ik dat het van groot belang is dat wij op korte termijn over de genoemde items met elkaar overleggen. En meer nog, over de te nemen stappen. Misschien is er zelfs een mogelijkheid om dit weekend of na het weekend reeds een gesprek hierover te hebben met Winston Lackin, nu die toch in Nederland is.

Zoals u kunt lezen in de mail aan Melvin Linscheer, zijn ook mijn kosten van verblijf in Suriname voor de getuigenis in uw zaak niet overgemaakt. Er staat nog steeds een bedrag van \$ 15.000 open en dit al vanaf 2012. Ik verzoek u om ervoor te zorgen dat dit bedrag voor 15 februari, via Western Union overgemaakt wordt.

Meneer de president, ik zie dit eigenlijk als een ereschuld. Deze getuigenis heeft mij mijn baan en tot op heden mijn pensioen gekost. Ik zou het ten zeerste op prijs stellen indien u hiervoor zou zorg dragen. Ik ben mijn verplichtingen nagekomen en meer dan dat. Nu is het uw beurt.

Ik hoop spoedig van u, of namens u te vernemen.

Met vriendelijke groet.

Hoogachtend,

Peter van Haperen

NB. reeds op 15 augustus 2013, heb ik verschillende van de bijgevoegde mails aan Jules Wijdenbosch, tijdens zijn bezoek aan Nederland, meegegeven. Hierop kreeg ik geen enkele reactie. Daarom, zou ik gaarne per omgaande een bevestiging van mijn mail ontvangen. Ik twijfel er nogal sterk aan of de betreffende mails u wel bereikt hebben.